

13 Νοεμβρίου 2013

Ο Άγιος Γαβριήλ ο Ομολογητής για την υπερηφάνεια

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εγώ αρρώσταινα πολύ σπάνια. Έκανα προσευχή και, με τη βοήθεια του Θεού, γινόμουν καλά. Όμως μια φορά αρρώστησα τόσο βαριά, που βασανίστηκα πάνω από ένα χρόνο. Προσευχόμουν πολύ, έκανα παρακλήσεις, σταυρωνόμουν με άγιο λάδι, αλλά τίποτα δεν με βοήθησε. Πήγα στον π. Γαβριήλ και παραπονέθηκα.

— Δεν με βοηθάει τίποτα. Τι να κάνω; Εξαιτίας ποιας αμαρτίας μου έχω αυτή την αρρώστια;

— Δεν είναι από αμαρτία. Ο Κύριος σου υπενθυμίζει την αδυναμία σου. Ότι εσύ είσαι ένα τίποτα, που νομίζεις πως είσαι πολύ δυνατός! Τι νόμιζες;

Και ύστερα με καθησύχασε:

— Να κάνεις τρεις παρακλήσεις. Πρώτα στην Παναγία, μετά στην αγία Νίνα και την τρίτη στον άγιο Γεώργιο, και όλα θα πάνε καλά.

Πράγματι. Έκανα όπως μου είπε ο Γέροντας κι έγινα καλά, παρόλο που και πριν έκανα συνέχεια παρακλήσεις, αλλά με την ευχή του π. Γαβριήλ με ελέησε ο Θεός.

Ένας ιερέας καυχιόταν ότι περπάτησε με ακρίβεια τη διαδρομή της αγίας Νίνας. Όταν πήγε στον π. Γαβριήλ, εκείνος του επισήμανε:

— Καλό είναι να δεις τα προσκυνήματα της αγίας Νίνας, αλλά το να προσπαθείς να ακολουθήσεις ακριβώς τα χνάρια της δείχνει περηφάνια. Το κυριότερο δεν είναι να βαδίζεις τα μονοπάτια που εκείνη περπάτησε, αλλά να προσπαθείς να εφαρμόσεις όσα μας δίδαξε η αγία Νίνα. Με τη βοήθεια του Θεού, ο άγιος μπορεί να διασχίζει τέτοια μέρη, που ένας άλλος μπορεί να γκρεμοτσακιστεί.

Μια πιστή γυναίκα πήγε στον Γέροντα και του παραπονέθηκε:

— Πάτερ Γαβριήλ, βοηθήστε με, δεν αντέχω άλλο!

— Γυναίκα, δεν σου είχα πει ότι θα το πάθαινες αυτό και θ' αρρώσταινες ψυχικά;

Μόλις έφυγε η γυναίκα από το κελί, ρώτησα τον Γέροντα τι της είχε συμβεί. Και μου απάντησε:

— Εγώ την είχα προειδοποιήσει να μην πηγαίνει από πόρτα σε πόρτα να κηρύττει στον κόσμο. Το δικαίωμα αυτό το είχε μόνον η αγία Νίνα. Ο Γέροντας εφιστούσε την προσοχή σε τέτοιους αυτόβουλους κήρυκες ότι διαπράττουν την αμαρτία της αλαζονείας. Πολλοί απ' αυτούς, σαν τους Φαρισαίους, ήθελαν απλώς να επιδείξουν την πίστη τους. Αλλά το να διδάξει κανείς για τον Χριστό και να εμπνεύσει στους ανθρώπους την αληθινή πίστη και τη χάρη του Θεού είναι έργο λίγων και

εκλεκτών, στους οποίους έδωσε τη χάρη ο Κύριος.

Κάποιος πιστός πήγε με μερικούς γνωστούς του να γνωρίσουν τον π. Γαβριήλ ως έναν άγιο ασκητή που δεν έτρωγε τίποτα. Μόλις ο Γέροντας είδε τους επισκέπτες, αμέσως άρχισε να φωνάζει και να λέει διάφορα παράξενα πράγματα. Πήρε γρήγορα το πιάτο και συνέχισε να φωνάζει:

— Σήμερα πεινάω σαν λύκος! Οι επισκέπτες έμειναν εμβρόντητοι κι έφυγαν. Ύστερα είπε ο π. Γαβριήλ στο πνευματικό του παιδί:

— Παιδί μου, ήταν ένας μεγάλος άγιος πατέρας κι είχε κοντά του έναν απερίσκεπτο δόκιμο. Αυτός ο δόκιμος επαινούσε και δόξαζε τον Γέροντα του στους ανθρώπους. Μια μέρα μάλιστα έφερε κόσμο να τον γνωρίσει από κοντά και συνέχιζε να τον επαινεί. Δηλαδή ο Πονηρός προσπάθησε, μέσα από αυτόν το δόκιμο, να αφανίσει σε μια στιγμή τα 40 χρόνια της ασκητικής ζωής του μοναχού.

— Είναι τόσο μεγάλος άγιος ο π. Γαβριήλ, που δεν ξέρω πώς να συμπεριφερθώ όταν πηγαίνω στο κελί του για να πάρω ευχή, έλεγε κάποιος πιστός. Όταν ξαναπήγε στο κελί του, ο Γέροντας άρχισε να φέρεται παράξενα και του είπε:

— Ποιος νομίζεις ότι είμαι εγώ; Άγιος είμαι; Εάν επαινείς έναν άνθρωπο ενώπιον του, τότε είσαι εχθρός του!

Ο π. Γαβριήλ μιλούσε για τη ζωή του Χριστού και των αγίων έτσι σαν να ζούσε ο ίδιος κοντά τους. Ο π. Γαβριήλ εφιστούσε την προσοχή σε όσους διάβαζαν πνευματικά βιβλία προκειμένου να τους προφυλάξει από την παγίδα της υπερηφάνειας. Κι έλεγε:

— «Η γνώσις φυσιοί, ή δέ αγάπη οικοδομεί». Μερικοί διαβάζουν τους βίους των αγίων και τους μιμούνται με περηφάνια. Και πρέπει να διαβάζετε μόνο εκείνα τα βιβλία που παραδέχεται η Εκκλησία, όχι τα απόκρυφα ευαγγέλια, γιατί μερικά γεγονότα είναι αλλοιωμένα.

Συμπλήρωνε δε ότι μόνον ορισμένες φράσεις ή αποσπάσματα από αυτά, που ο ίδιος γνώριζε με τη χάρη του Θεού, ήταν ορθά, και μας τα διηγούνταν τόσο παραστατικά σαν να ήταν αυτόπτης μάρτυρας. Έπειτα χαμογελώντας πρόσθετε πως εμείς οι Ορθόδοξοι είμαστε μέσα σε μια βάρκα που πλέει σε θαλασσοταραχή. Αλίμονο στους αιρετικούς. Κι ύστερα ανέβαζε τα χέρια του κι έλεγε:

— Εγώ είμαι ο καπετάνιος!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ . Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ (1929-1995) Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ.

Πηγή: http://apantaortodoxias.blogspot.gr/2013/11/blog-post_9950.html